

МИКРОНАПОЯВАНЕТО - УПОТРЕБА И ЗЛОУПОТРЕБА

Спомняте ли си вица, в който героят си представя трагедията след евентуална употреба на неутронната бомба: „Площад заринат с кашони водка... и няма кой да я пие!“. Представете си и вие, че сте собственик на стомици гекари овощна градина, зеленчуци или друга някоя култура. Освен разходите по създаването на насаждението сте платили десетки или стотици хиляди за кандов напояване. Полето е покрито с тръби... и от кандообразувателите не кани водата. Или кани колкото за Бог да прости. Или растенията ви се поливат толкова рядко, че изгарят за бодица. Трагедията в този случай се изразява в десетки тонове загубена продукция всяка година, опасност от загиване на дърветата и обезсмисляне на разходите по създаването и отглеждането на насаждението. Вероятността да ви се случи - много по-голяма, отколкото предполагате.

Не бързайте да хърляте вината върху кандовото напояване обаче. Това е най-модерният и ефективен начин на напояване, доказал своите възможности по целия свят и за почти всички култури. Неговите преимущества са оценени високо и от българските стомани, съдейки по лавинообразно нарастващия интерес към системите за микронапояване - кандово и микродържуване. **Както при всички съвременни високотехнологични системи обаче, неграмотното боравене лесно може да обърне мощнния положителен ефект в производствена, финансова и дори екологична катастрофа.** Именно неграмотността - инженерна, агрономична, технологична, икономическа и не на последно място управлена - е главната причина за провалите, свързани с внедряването на микронапояването в родното земеделие.

Инженерната неграмотност е типична за много фирми и физически лица, занимаващи се с доставка и изграждане на системи за микронапояване. Унифициране-

то на елементите на системата и лесният монтаж създават илюзията за детска игра от тишина „конструктор“, която не изисква майсторски умения и е по силите едва ли не на всеки по-приемчив любител на бързо-то забогатяване. Забравя се, че придвижването на водата от водоизточника до всяко едно растение се подчинява на физични закони, които обуславят размерите и тишина на всеки един елемент от системата, и изискват съответната компетентност при проектирането и монтажа, подплатена с подходящото образование. В съзнанието на самопровъзгласилите се „специалисти“ изграждането на една кандова система се свежда до свързването на тръби и маркучи, а проектирането е оправдание за горките инженери да изкарят и те някой лев. Често може да бъде чута фразата: „Проектиране ли? Че аз това го правя на коляно за петнадесет минути“ или циничното „Какви проекти, бе - аз съм търговец“. **И се започва едно кроене и прекояване на въпросните системи в скъпоструващи паметници на войнствращата неграмотност.** И на о бозе почившата фермерска печалба.

Понякога дефектите в работата на системата не са толкова очебийни и фермерите не могат да разберат веднага, че са си купили стока-мене. От всички кандообразуватели кани водата, но различната между дебитите на изтичане в различни точки от насаждението е като между доходите на добре облечен бизнесмен и научен работник. В резултат масата културни растения линеят, а в някои кътчета на системата излишъкът - от вода и разтворението в нея агрохимикали - замърсява околната среда.

Равномерността на полива се осигурява чрез хидравличното оразмеряване на системата

Монтаж на напоителни системи

ма, което изисква съответната инженерна компетентност. И тук тези, които не са чували за хидравлика, си решават проблема със саморегулиращи се кандообразуватели или микродърждовани апарати, които поддържат постоянно дебит на изтичане в един широк диапазон от стойности на налягането. По този начин загубите на напор в системата могат да бъдат компенсирани чрез повишаване на налягането в началото ѹ, т.e. с увеличаване мощността на помпата, като същевременно се постига висока равномерност на полива. Всичко би било чудесно, ако този силов трик не е отново за сметка на стопаните. Те трябва да платят за допълнително изразходуваната енергия, която при 300 декара в зависимост от култура е от 300 до 600 квч всеки ден. **Тези разходи също са част от цената на неграмотността. Защото саморегулиращите се устройства компенсират налягане, а не липсата на компетентност.**

Агробиологичната неграмотност е другата причина за неизначителния ефект от микронапояването и дори за компрометирането му. Малкият обем на почвено-то налагане прави системата чувствителна към грешки или нарушения в поливния режим поради практическата липса на воден запас, който да компенсира забавеното водоподаване при аварии или необосновано удължаване на периода между две поливки. Системите

обаче масово се проектират за работата при междуполивни периоди от пет и повече дни. На практика това означава, че растенията получават вода в количество, достатъчно само за деня на поливката, а през оставащите дни до следващата поливка развиват задълбочаващ се воден стрес. Дори при поливката да се излезе всичката необходима вода за няколко дни напред, кое то почти никога не се прави, то по-голямата част от нея ще бъде загубена във вид на дренаж под кореновата система, защото ограниченият обем на навлажнената почва няма капацитет да я задържи в себе си. Отново губещ е фермерът, чиито растения страдат от воден недостиг през по-голямата част от живота си. В този случай обаче незнанието е тънко подплатено с икономически интерес на търговеца, защото с удължаването на междуполивния период се намаляват диаметрите на транспортните тръби, а това позволява да се предлагат цени на системите, непостижими ниски за един добросъвестен и компетентен конкурент.

Уви, под конкуренция в този бизнес се разбира единствено снижаване на цената, на всяка цена. В битката между фирмите жертвата отново е фермерът, защото намаляването на стойността става за сметка на компромиси по отношение филтрирането на водата и отказ от регулираща налягането арматура. Водомерните устройства също отпадат, а те са отлично средство за контрол на поливните режими и индикатори за аварии, запушвания и други нарушения в работата на системата. Стига се дотам, че в трайни насядания се инсталират тънкос-

тенни поливни тръби тип „Лент“¹, които са предназначени за едногодишни култури и са с трайност един-два сезона. Важно е да се надзира конкуренцията, да се вземат парите на фермера днес, а като изгорят тръбите на сънцето, дрогодина той ще си купи пак. Който плаща евтино, плаща два пъти, нали така.

Но какво очакват тези, които дават парите, когато избират най-ниската оферта? Те най-вероятно са хора с опит и съвременно мислене, доколкото оцеляват и се развиват в много сложна обстановка, ежедневно вземайки трудни управлениски решения. Тогава би трябвало да са наясно, че по-евтиното не означава по-малка печалба за изпълнителя, а по принцип е свързано с тежки компромиси по отношение на качеството. Защото никой от тях не си е купил запорожец, тъй като са най-евтини, а се возят в джипове. Изненадващо обаче същите хора с лекота опонастяват инвестиции с паричната равностойност на няколко джина с илюзията, че икономисват няколко хиляди. Наивност, крещяща икономическа неграмотност или просто харакери.

Дори когато е грамотно проектирана и изпълнена, системата за микронапояване сама по себе си не е гаранция за успех, а само един инструмент, с който трябва да се борави умело и компетентно. За съжаление, след изграждане на системата управлението на напояването обикновено се поема от земеделския стопанин без необходимата експертна подкрепа, кое то често завършва с незадоволителни резултати гори и за фермери с агрономско образование. Но какво трябва да направят земеделските производители, за да не хвърлят парите си на вятъра? Тези, които се ръководят от максимата „Акъл не искам, пари ми дай“, не трябва да правят нищо. За останалите е най-добре да се обърнат към компетентен консултант. Знанията и опитът на хора, които от десетилетия раз-

Механизирано полагане на напоителни системи

работват проблемите на микронапояването са най-добрата гаранция за техните инвестиции. Една независима експертна оценка би била изключително важна за непопускане на грешки, компрометиращи използването на системите за микронапояване и водещи до значителни финансови загуби. Така нареченото второ мнение би ориентирало фермерите какви изисквания да поставят във фазата на проектирането и по кои проблеми да поискат допълнителни гаранции от изпълнителя. Професионалната консултация е належаща при реконструкция на вече изградени, но лошо функциониращи системи, където направените значителни инвестиции трябва да бъдат съживени с минимум допълнителни капиталовложения. При осъществяването на самия поливен процес пък компетентните съвети биха осигурили оптимален воден и хранителен режим на културите. Разбира се, самата консултантска услуга също си има цена, но във всички случаи сумата е малка част от цялата инвестиция, която иначе би могла да се обезсмисли напълно.

Очевидно е, че едно качествено изпълнение ще повиши първоначалните инвестиции за микронапояване. По-точно би било да се каже обаче, че ще ги приближи до тяхната истинска цена. **Защото системите за микронапояване са в състояние да осигурят най-добрия воден и хранителен режим на културите и съответно най-висока икономическа ефективност, но те се отпращат богато, само ако са проектирани, изградени и използвани грамотно.**

Ст.н.с. г-р инж. Куман КУМАНОВ

Обучение на студенти и фермери